लिभ्यो बचात प्रवर्तते । लियोनिः बीखते तेन लय-मेतदिवाद हत् । द्रश्रामधी मस्तु विश्वेयः शङ्कातस्वाभिन बोगतः । यहाऽसतान्तु संसर्गात्तत्वं द्वीडाभिद्र्यनात् । पश्चदवाभित्रस्वात् दिनतिः समुदाष्ट्रतः । पूर्वदादः भावोः पचः प्रतिपचस्तदुत्तरः । भूतच्यवात्रभारित्वात् दिगतिः ससुद्। इतः । भूतन्त न्वार्थसंयुक्तं वमादाभिहितं क्षम्। राजाः सपुर्यः सभ्यः शस्त्रं र गणत्रसेख-की ४ ५ | इरिग्द्रहस्मिन् वर्कदमहाङ्गः सस्राह्तः। ध्ययाट्रानं श्रह्म् पनिधिः २ सम्योह्मान २मेव च । दत्तस्य पुनरादानश्रमशुच्च वाप् भ्य पेता च। वेतनस्वानवाकर्म ६ तकेवास्तामिविक्रयः । विक्रीयाषम्प्रदानंद च क्रीतातु -भयहएव च । समयद्यानपाकमं ! विवादः खेलज ११ क्तथा । स्त्रीपुंचयीच सन्बन्धी १२ दायभागी १३ व सा-इयः। । वाक्षणक्ष्यां। ए तथैवीक्तं दश्क्षणक्ष्य ! हमेव च। द्या। अस्तीर्वत ! द्यु वे लाहार्यपदः स्ताः। क्तियाभेदानातुष्प्राचां चत्रवाखो निगद्यते दति।

व्यवहारपद न॰ ६त॰। व्यवकारविषये। व्यवहारमात्ना को अवदार्ख विवादिन क्यस मातेव योवनत्वात् परिकादकलाहा द्वार्थं कन् । व्यवद्वार-

निसंवाचे पादिवाचादिकाचे कियाचनुटावे ''व्यवकाराम् पः पछ्येत् रल्जा व्यवकारः सीऽय-निखं चतुत्रपाच्छरं यकत्पनया विवादेष कथादानादि-चपट्चितो विषेतः "तत्र प्रत्विभी द्यानी लेख्यम्" दति भाषापादः प्रवसः । "श्रुतार्वस्त्रोत्तरं वेस्त्रम्" इत्युत्तर-पादी दितीयः । "ततोऽवी चेखवेत्यदा" इति जि-यापाद्स्त्तीयः । "तत्विद्री चिद्रिमात्रोत्" इति सा-ध्यमिदियादबत्रवीः । वयोक्तम् "परसरं मतुष्याचां चार्यविप्रतिपत्तिल। बान्यान्यायाहाःस्वानं व्यवहार चदासूतः। याणोत्तरिक्षयायाध्यविद्धिः अपदित्थः। कालिप्रवहरं यस्तु कहवाट्मिधीयत' रति । समाति प्रता तरे त साधनानिर्देशाङ्काषार्थकासाध्यताच न साध्य सिडियाच्यः पाटोऽसीति दिपास्यमेव । उत्तराभिधाना-ननरं स्थानामधिप्रलिंगीः कछ किया खादिति पराः नर्गबन्धपद्य प्रत्याकवित्रवा वोगीवरेष व्यवहारपादले-नानिभिधानात् व्यवस्ट सम्बद्धाभावात् न व्यवसारगदः लमिति स्थितम् इति व्यवद्वारमात्वा । एवं सर्वव-वज्रारीपयोगिनी खरकारमातकामिभधायाधना कवित चनकारनियेने कश्चिद्विशेषं दर्शश्चिद्वनाक् मिता।।

व्यवहारिक तिःववहारः प्रवोजनतवाऽस्त्रयः उन् । ।वा-वद्रारयोग्ये कोकप्रविद्वे घटण्टादी स्तियां कीए। १रकुद्वचे १ बोबवातायां १ सम्मार्क्जन्यां स्त्री मेटि । व्यवहारिकसत्ता स्ती कर्म । । व्यवहारीयविके बच्चे वे-दानकित्यतं ब्रह्मभिन्नपदार्धमात्रस्य वस्तुतोऽसत्त्वेऽपि व्याकारयोग्ये सन्दे येन घटादि व्यान्तियते । तत्का-व वरकोपयोगित्व न बलिते घटाइरचेकियाकारित-बन्न वे रसक्ते च।

व्यवहार्थ ति वि+वव+ह-एवत्। दद्मित्र मे बेल्रे वं द्वे च श्याकारविषये येन सह भोजनादिकमेकपङ्क्ती कि-यतं २तस्यांच जने ।

व्यविष्टित वि॰ वि+शव+धा-ता । व्यवधानवित पदार्थे । व्यवाय पु॰वि+ अर्+द्रण-चञ । १त्रास्यधर्मे मैधने समरः। श्चलाबीने च शतलाब न॰ मेदि। शशुद्धी पु॰ लटा। व्यवायिन् ति वि+चव+दव-चिनि। पास्यवमंत्रार्ह स्तियां डरीप ।

व्यसन न वि+बाध-त्य्ट्। श्विपती १ भ मे कामनाते कोवजाते च स्त्रीभोगमदावानारी १दोचे धदैवादिकतं कपट्रवे च प्यापे कृतिकातादामें मेदि।

"व्यवनान्याइ मतः कामलेष प्रवस्तो हि व्यवनेष मही-पतिः। वियुक्ताते र्यंधमाभ्यां क्रोधकेव सानै व ता। स्टगबा श्ची २ दिवास्तप्रः २ परीवादशक्तियोप् मटः ह । ैतीर्व्यात्रतं अप्टाह हथाया !! च काम नो टगको गणः। पेशुन्तं। साइसंश हो इर देवी अस्त्रवाप् घेटव गम् । बाग्दण्डणञ्च पाक्ष्यं श्रेद काधजारिय गणीरहकः । तीर्यातकं कलगोतशद्यानि लीचीति दग। पैश न्यमेविज्ञातपरदोषाविकारणम्। साइसं साधीर्वन्यनाः दिना नियहः। द्रोहो जिवांसा । रंगी बन्यगुवास-हिचाता। शस्या वर्गुणेव दोवाविष्करणस्। अर्थ-दश्चम खर्यानामपहरणं देवानामदानञ्ज मल रहा ।

थसनात वि॰ व्यवसनेनात्तः। श्दैवाद्यपद्रवयुक्ते। व्यसनिन् ति व्यसनम्यासि दनि । श्यसनयुक्ते वामजा ा दिनद्यवानादिकपदीषयुक्ते २दैवाद्यवहते च चेमच । ब्युसु ति॰ विगताः खबनी यस । श्रुते "बेबे जाती भनेटू-

व्यतः ज्योतिषम् । व्यस्ताति विनवय-ता १ १व्यानु वे श्वाप्ते मेदि श्विभक्ते च "ब्यक्तराबिदिवस ते" कुमारः । श्विवरीते "एतदु-·ज्ज्ञं महाचोरम्" ति•त•। 'अवाविविवेचोमे' बीखा•